

תפיסת הפיתוח האורבני בחיפה, בדגש על העיר התתיתית

ד"ר גיל הור-גיל; אד' דפנה גריינשטיין - גריינשטיין הר-גיל אד' נוף ותוכנו סביבתי

העיר התתיתית

"עיר התתיתית" בחיפה מורשת תכנונית, אדריכלית ותרבותית מרשים. במהלך המאה ה-18 והמחצית הראשונה של המאה ה-19, חיפה הייתה עיר אל-עתיקה" מוקפת החומה. בשנות ה-50 של המאה ה-19, בעקבות גידול אוכלוסייה, החלה העיר להתפתח אל מחוץ לחומות. במחצית השנייה של המאה ה-19, עם הגיוס של הטופולרים מגרמניה, התחלת הבניה, במרכז, של המושבה הגרמנית.

בעבר הרחוק, היו בעיר התתיתית של חיפה, עיר ש"פניה לים" שכונות ואזורים. העיר התתיתית הייתה "קשר פיזי" ישיר עם החוף, רחובותיה הגיעו עד קו המים, שהיא במקור שוכן במרכז היום דרכן העצמאות, והתפתחו אל מעין קטן. רחובות, כמו שדרות בן-גוריון במושבה הגרמנית, הסתיימו בהם. בתקופת המנדט הבריטי יושב קטעים, נבנה נמל עמוק מים, ונסלה "דרך המלכים" (היום דרך העצמאות). רחובות העיר התתיתית "נותקו" מקו המים. הנמל ואלמנטי תשתיות ובינוי אחרים שנבנו על קו החוף יצרו נתק ברוח בין העיר לים.

כיום, אין כמעט אף מורגש באזורי העיר התתיתית. גם הנמל, הנמצא באזורי זה, סגור בפני הציבור.

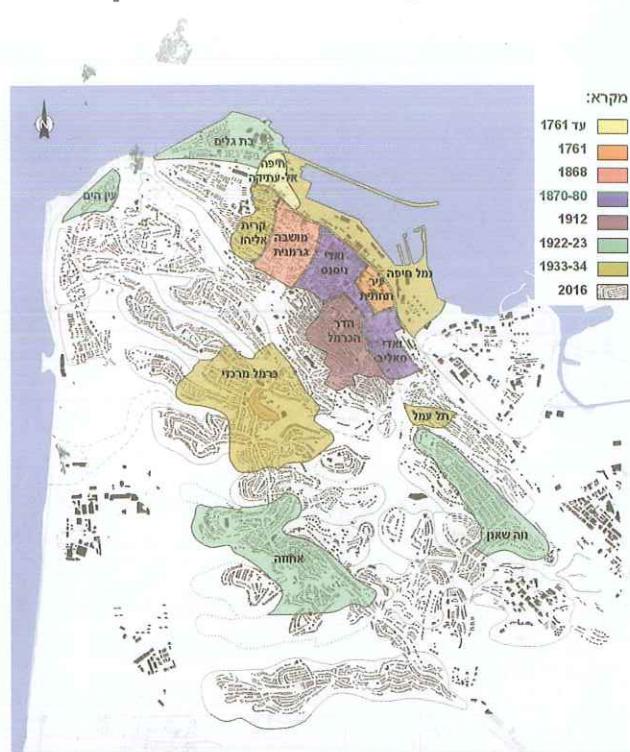
עם השנים, בשל אירופים גיאופוליטיים וככליים שונים, החל תהליך המדרדרותה של העיר התתיתית. בעקבותיו, נכסים רבים נותרו ריקים ללא שימוש, המסחר התדלדל מאוד והתשתיות הפיזיות הזנחו.

שדרות בן-גוריון - מרחב עירוני ותיירותי פעיל

חידוש העיר התתיתית וסביבותיה

לפני שנים ספורות החלה עיריית חיפה בפעולות נמרצות לשיקום ולפיתוח אזור העיר התתיתית והשכונות הסובבות אותה. במסגרת זו בוצעו עבודות רחבות הייקף בכל המרחב. בין היתר ניתן לציין את: המושבה הגרמנית (פיתוח בהמשך לציר שדרות בן-גוריון, אזור תיירות ומלאכות); "קמפוס הנמל" (פיתוח קמפוס אוניברסיטאי ומתקנים לאירועים בינלאומיים); השוק התרומי (שיקום המבנים והמרחב הציבורי, ייעוד מסעדות ומסחר); כיכר פריז (שיקום הכניסה לכרמלית" והכיכר שלידיה); רחוב יפו (שיקום חלקי המזרחי של הרחוב במטרה ליצור רצף תיירות ומסחר עם המושבה הגרמנית); ועודו סאליב (בנייה השכונה "המרכז" כטריגר לעידוד יצמיים פרטיים).

התפשטות השכונות בחיפה בדילוגים לאורך השנים – שכונות נפרדות ועיר ללא מרכז

"עיר התתיתית" בחיפה מורשת תכנונית, אדריכלית ותרבותית מרשימה. עם השנים, בשל אירופים גיאופוליטיים וככליים שונים, החל תהליך המדרדרותה של האזור. על ההיסטוריה התכנונית של העיר, על המאמץ לתכנן ולהחיות פיזית את רקמת השטחים הפתוחים ואת הרקמה האורבנית הבנונית, ועל החזון לקשר שבו את שכונות העיר התתיתית אל הים כחלק מתהליכי ההתחדשות העירונית של האזור וסביבתו, בכתבה הבאה

עיר עם פוטנציאל... קצת היסטוריה

לעיר חיפה פוטנציאל אורבני ורפואי רב. אמנים עדין לא משתתקם כל הפוטנציאל שבה, ובכל זאת העיר יפה, בעל מאפיינים נזקים ואורבניים ייחודיים והוא נעימה למגורים.

העיר חיפה העתיקה ("חיפה אל-עתיקה") נבנתה על בסיס כפר קטן בשנת 1761 על ידי דהרא אל עמר כעיר קטנה מוקפת חומה. במהלך השנים חיפה התפתחה, תחילתה לכיוון העיר התתיתית והמושבה הגרמנית ובמהמשך – ואדי ניסנאס ואדי סאליב שהשלימו את הרקמה האורבנית שסביר חיפה אל-עתיקה והעיר התתיתית. מאוחר יותר העיר "טיפסה" על מעלתה ההר, הילך יריד הדימוי, כלפי מעלה, דרך הדר ועד האזורי הגבוקים יותר של הכרמל. ואולם, חלק מהתהליך של "טיפוס" העיר מעלתה ההר, הילך יריד הדימוי של השכונות הנמוכות. בעיות סטטוטוריות, נכסיות, ואחרות, יצרו מצבים עירוניים רבים "מבדבדים" את הפוטנציאל ופוגעים באיכות האורבנית והנופית של חיפה בכלל ואזור העיר התתיתית בפרט. תהליכי התפשטות העיר בדילוגים יחד עם המבנה הטופוגרפי המיחיד של העיר יצרו למשהו "עיר ללא מרכז", תופעה שקיים עד היום.

תפיסת הפיתוח האורבני בחיפה, בדגש על העיר התחתית

המשך מעמוד 42

בחלק המזרחי של "דרך יפו" ב"כיכר חמרה" (שהיתה מעין תחנה מרכזית של כרכרות ליפו. לימים שינה שמה ל"כיכר פריז" לכבוד הצרפתיים, בניי ה"כרמלית").

לאחר 1948, החלה דעיכה של הרחוב, בעיקר בחלקו הדרומי-מערבי שהתרחוק מהתושבים. במהלך השנים הפיעלות המסחרית אמונה המשיכה, אך בניית מבני הממשלה החדשניים והעתיקות של המשדרים ששוכנו בעבר לאורך רחוב העצמאות הסכו"ם "זוקנה" את האזור מוקנים, הובילו לשפל מסחרי ותרמה להזנחה מתמשכת של העיר התחתית ושל המבנים שבו.

רחוב יפו הנמצא לבב העיר התחתית מצטיין במבנה סגנון אדריכליות - מבנים בסגנון מזרחי מסורתי המאפיין בקרירות אבן, בחלונות עם קשתות ובמרפסות תלויות בקומנות העליונות הבולטות מקו הבניין מעל הרחוב, במבנים בקוו רחוב "אפס" כשהם מודרניזציה צמודה לקו הבניין, עם קומת קרקע מסחרית, בניינים בני שתיים עד ארבע קומות בלבד, ובחזית רציפה עם כניסה לסמטאות ולחצרות פנימיות. לצד אלה ישם מבנים "מודרניים", בחיפוי טיח בסגנון בינלאומי ומבניים בסגנון כמו אירופאי השיכים לכנסיה.

רחוב יפו - שינוי חתך הרחוב כך שייעודד השבת המרחב הציבורי להולכי רגל בשילוב ריהוט רחוב "יעודי"

רחוב יפו - שינוי חתך הרחוב ושילוב ריהוט רחוב "יעודי" – מרחב ציבוריו שוק חיים ביום ובלילה

חלק מהמאחז העירוני לשקים ולחדש את אזור העיר התחתית, הוזקנו לפני כשנתים לתקן את ציר רחובות יפו ונתנזהן. בשלב הראשון ערכנו תיעוד מלא של הקאים לאורכו, והגדירו עקריו תכנון ובכללים הפיכת רחוב יפו לציר תיירותי אינטמי שיחבר בין המושבה הגרמנית וצירתו "מוֹזָאוֹן רחוב" פתחו לאדריכליות (לשם הרחוב המדרכות וצירתו "מוֹזָאוֹן רחוב" פתחו לאדריכליות (לשם קר נבחו 12 מבנים וותחיםם בעלי חשיבות אדריכלית להדגשה). האזור הקרוב לשוק התורכי תוכנן כרחוב במפלס אחד (לא הפרדת גבהים בין מדרכה למlsa), ובו נתיב נסעה אחד ונתיב חניה אחד.

המשך בעמוד 46

המושבה הגרמנית – שדרות בן גוריון – מרחב רב תרבותי שוק חיים

המושבה הגרמנית

שיקום העיר התחתית בחיפה החל בשיקומו של הציר ההיסטורי של המושבה הגרמנית, מנמל הנוסעים בצפון ועד הגנים הבאהים בדרום, שבוצע לפני 115 שנים והפי "רחוב חיים" באחד האזורים הייחודיים והחשובים של העיר חיפה. בעקבות תהליך שיקום ופיתוח הנמשך עד היום, הופכת המושבה הגרמנית למרכז בילוי ותיירות. המושבה הגרמנית נבנתה על ידי גרמנים טמפלרים, החל מאמצע המאה ה-19, בסגנון שהוא גרסה מקומית לסגנון בנייה אירופאי. תפיסת השיקום האדריכלית התייחסה ברישות ההיסטורית, במטרה לשלב ולמזג בין הקונטקטוסט והאקלים המקומיים לבין התרבות והתפיסה האורבנית של המתיישבים הטמפלרים. הפרטים והחומריים, המרכיבים את הרחוב, שאובים מן הפרטים ההיסטוריים ובהתאם לצרכים עכשוויים.

פיתוח ושיקומה של המושבה הגרמנית מהוות דוגמה לא רק לשימור מרקם עירוני-היסטורי אלא גם ובעיקר דוגמה מוצלחת להחייאת ריקמה עירונית חיה, תנומת ומתקדמת. המושבה וציר שדרות בן-גוריון זכו לתהילה אורבנית והפכו לעמג ומקור משיכה לתיירים ולתושבי העיר. הפסיפס החברתי המייחד המאפיין את חיפה בא לדי ביטוי במושבה ובשדרות בן-גוריון, בח' תרבות וח' לילה יהודים ופועלים. עירוב קסום בין מזרחה למערב החיים ייחודי בהרמונייה יוצאה לפועל.

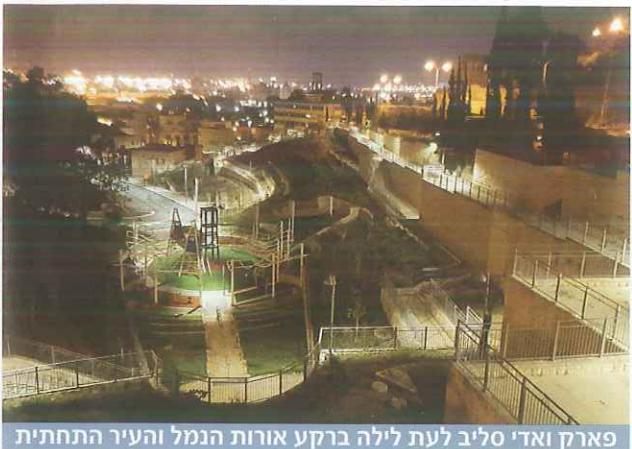
רחוב יפו

בקופה המנדט הבריטי (החל מ-1925) התפתח האופי המסחרי של הרחוב וניתן לו שמו הפורמלי "דרך יפו". מרכז הפעולות היה

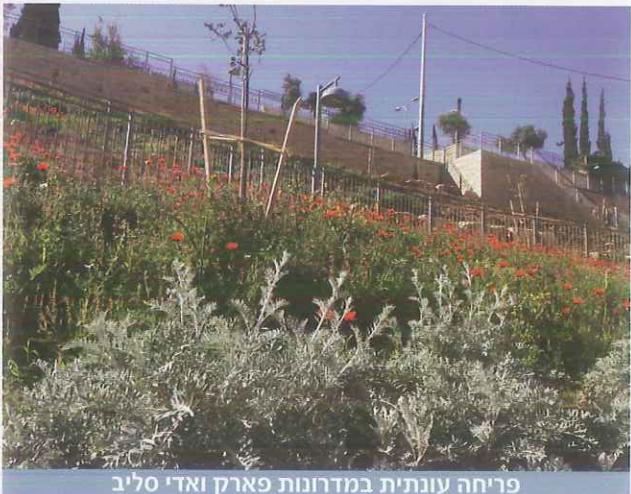
רחוב יפו – חתך רחוב שיתופי שמעודד תנועת הולכי רגל
במרחב ציבוריו משוקם

דרכי
העיר

פארק ואדי סליב לעת לילה ברקע אורות הנמל והעיר התחתית

הפארק תוכננה הרחבה הירונית, עם מושבי אבן טבעית מעובדת ומשטחי דשא משופעים. ב"לב הפארק" קיימים שני מבנים לשימור שיעודם הסופי עדין לא נקבע. בחלקו הצפוני של הפארק תוכנן אזור מתקני משחקים לילדים, מרחסים ואיומות. השפה התכנונית של הפארק משלבת בין חדש לשין, בין השפה המסתורית של האזור לבין פיתוח מודרני, אמנוני.

פריחה עונתית במדרון פארק ואדי סליב

חזון העיר התחתית

אנו תקווה כי החלטה הפזיטה של רקמת השטחים הפתוחים, ושל הרקמה האורבנית הבניה שניצינה כבר נראים בשטח, בעיר התחתית והשכונות סביבה, ישמשו מנוף להתחדשות-עירונית, כוללת באזרו וכי העיר התחתית וסביבותיה יתפכו לאזור מגוריים, מסחר, תרבות ווביל אטרקטיבי.

הכוונה לפתח את הנמל כחלק מתוכנית החזית הימית, תקשרו שוב את שכונות העיר התחתית אליהם ולהערכתו תהיה הנדרש המשמעותי, ביותר בהתחדשות העיר התחתית וסביבתה.

הבסיסי הכלכלי של תחומיות ההתחדשות בעיר התחתית היא הCAPE, ושילוש במחירים הנדל"ן באזרו זה במהלך עשר השנים האחרונות.

קרדייטים:

עיריית חיפה, חברת ממשלתית לתירות, יפה נוף, החברה הכלכלית חיפה, מנהל מקרכען ישראל ■

בתכנון הרחוב הושם דגש על ריהוט רחוב שיתרום לשירות אווירה אורבנית, חדשתית. בין היתר, הוצבו ברחוב שלוחנות "בר" ולידם כסאות מוגבהים. אולם, בתוך זמן קצר הפרק האזרו לתוסס ופעל בשעות היום וגם בשעות הערב והלילה.

חיפה, ואדי סליב

שכונת "וואדי סליב", הסמוכה לעיר התחתית בחיפה, נבנתה כרחוב ערבי אורבני מסורתי עם בתים אבן, סמטאות ושבילי מדרגות בסוף המאה ה-19 בתקופת השלטון הטורקי. השכונה, שנבנתה על מדרון ההר, צופה לכיוון הים והנמל ובונה משני צדדי של אפיק ואדי סליב (נחל צלב, ערבית), על שם צלב גדול שהיה חקוק בסלע אחת המערות בוואדי). השכונה התרוקנה ברובה ב-1948. בשנים שאחריו קום המדינה, שכנו בבתים הריקים עולים חדשים, בעיקר ממדינות ערב ומורמנניה. בסוף שנות ה-50 של המאה ה-20, הגיעו השכונה ל"כותרות" בעקבות הפגנות חברותיות ובתחילת שנות ה-60 של המאה ה-20 נעזבה השכונה וחוב המבנים נהרסו על ידי הרשות לפיתוח.

תכניות סטטוטוריות (תכנית בניין עיר) "חדשנות" של אזור ואדי סליב, הוכנו כבר בסוף שנות ה-80, במטרה לננות לשמר, ככל האפשר, את האופי האדריכלי ואת "רוח המקום". לפני כ-20 שנה, החל תהליך תכנון מפורט. בבעונו לתקן את השחזר את השכונה הפתוחים של שכונת ואדי סליב, ראמים הדemann להחזר את השכונה לימי "זהרה", שכונה בעליה אופי ים-תיכוני, תוסס, עם בתים אבן מוקפים בגינות בסותן קטנות ועם מעברים ציבוריים להולכי רגל. פרטני הגמור תוכנן מחומרים מסורתיים, "אצילים" (אבן טבעית מעובדת ומוסנתתת, פרט נפוחות עם פחול מסורתי וכו'), התאימים את רוח העבר. ואולם רק חלק קטן מהפרויקט בוצע. במקביל, החל תהליך שיווק המגרשים לבניה, אולם הדבר לא צלח וביצוע הפרויקט נעצר. היום, כשהתחדשה תנועת התכנון והפיתוח בעיר התחתית ובוואדי סליב, הוחלט לבצע פארק מרכזי שנועד לשמש גם כ"טריגר" לקידום התחדשות ואדי סליב, עוד טרם תחילת הבניה במגרשים לבניה. הפארק הממוקם במרכז השכונה, בלב הוואדי, תוכנן לשמש כמקום המאפשר אירוחים, מופעי חוץות ופעולות המקשורות ובחילוק הצפוני, הפארק מקשר לאזור שוק ה"פשפשים" והעתיקות המצליחה. מבחינה מורפולוגית, תוכנן הפארק כשלוב של מדרכות מגוננים, עם טرسות מדורגות, הנתמכות בקירות באופי מסורתי. כל הטرسות וקירות התמך תוכננו באופי ובמידות של הקירות החיצוניים של המבנים ההיסטוריים שניצבו פעם על המדרון. בקצת

פארק ואדי סליב,AMPFI מודושא בח'יבור למרחב האורבני הסובב